

Egyházi Képviselő Tanács

I. évnegyedi gyűlését március 3-án tartotta. Targysorozatán szerepeltek: az elnökileg elintézett ügyekről szóló jelentések, a Missziói Bizottság jegyzőkönyvei, lelkészképzéssel kapcsolatos ügyek, az 1988. december 3—4. napjain Székelykeresztúron tartott Zsinati Főtanács jegyzőkönyve és határozatai, a Nyugdíjpénztár Vezető Tanácsának jegyzőkönyve, a június 26. és július 7. közötti időben tartandó VIII. lelkész-továbbképző tanfolyam rendezése, valamint az egyházi központ, az egyházkörök, az egyházközségek és a Nyugdíjpénztár zárszámadásai és 1989. évi költségvetései.

Lelkészi értekezletek

Az I. évnegyedi lelkészi értekezleteket március 7—11. között tartották meg az egyházkörökben. A közérdekű értekezleten „Az ország törvényeinek, az egyház Szervezeti Szabályzatának, a rendnek és fegyelemnek tiszteletben tartása a lelkészek és hívek kötelessége“ c. előadás hangzott el. A teológiai értekezleten dr. Szabó Árpád „Az úrvacsora az Újszövetségben“ c. előadása és a Missziói Bizottság 1987. évről szóló jelentése került megtárgyalásra.

Az értekezletek alkalmával tartott istentiszteleteken szószéki szolgálatot végeztek: a kolozsvári belvárosi templomban Nagy Ödön várfalvi (Róm 16,6), Marosvásárhelyen Nagy Endre magyarsárosi (Mt 11,28), Székelyudvarhelyen Kedei Mózes újszékelyi (Dán 6,10) és Brassóban Kovács István sepsiszentkirályi lelkész (2Kor 3,17).

A lelkészi értekezleteken az egyházi központot dr. Kovács Lajos püspök, dr. Erdő János főjegyző és dr. Szabó Árpád tanár képviselték.

Lelkésznevelés

A Teológiai Intézetben az 1988—1989. tanév I. félévi vizsgáit január 4. és február 3. között tartották.

A hiterősítő előadások február 6—7. napjain voltak. Az unitárius hallgatók részére bibliamagyarozatot és előadásokat tartottak: Kiss Károly medgyesi lelkész: „A teológiai ismeretek, általános műveltség és tanulmányi fegyelem fontossága a teológus életében“; dr. Szász Dénes székelyudvarhelyi lelkész: „A gyülekezet ismeretének jelentősége a lelkészi szolgálatban“ címen. A közös előadást Benedek Sándor kolozsvári esperes-lelkész tartotta „A lelkész feleségének szerepe a gyülekezet életében“ címen. A hiterősítő napok közös áhitattal és szeretetvendégséggel zárultak.

Az 1988—1989. tanév II. félévi előadásai február 8-án kezdődtek. Ebben a félévben az unitárius gyakorlati tanszék óráinak egy részét Kedei Mózes újszékelyi lelkész adja elő óraadó tanári minőségben.

Javitó szakvizsgát tett február 11-én Gazdag Árpád abszolvens hallgató.

Hiterősítő istentiszteletek

Az év első hónapjaiban hiterősítő istentisztelet-sorozatot tartottak az egyházközségekben szószékcserés szolgálattal, melynek központi gondolata: Egy Atyának vagyunk gyermekei, egymásnak testvérei; feladatunk: együtt, egymásért élni és dolgozni, hogy ezáltal a világot igazabbá és testvéribbé tegyük Isten akaratának megfelelően (ApCsel 17,26—28; Ef 4,23—24).

Személyi változások

Nyitrai Levente székelyszentmihály-bencédi lelkész, január 1-i hatállyal állásáról lemondott, szolgálatát a kocsárdi egyházközségben folytatja.

Pálfi Domokos január 1-től kinevezést nyert rendes énekvezérnek a brassói 2. sz. úJVárosi egyházközségbe.

Pályázathirdetés

Egyházi Képviselő Tanács pályázatot hirdet prédikáció (rendes vasárnapi és ünnepi istentiszteletre, szabadon választott textus alapján) és szertartási beszéd (bármely alkalomra, szabadon választott textusról) írására. A pályamunkák jelígelével ellátva, október 30-ig küldendők be az E. K. Tanács címére.

■ *Január 1-én, dr. Kovács Lajos püspök hagyományos fogadást adott a püspöki lakáson, amelyen részt vettek az egyházi központ tisztviselői, teológiai tanárok, a kolozsvári egyházközségek lelkészei, gondnokai és hívei. A fogadás alkalmával dr. Erdő János üdvözölte a főpásztort. Beszédében az elmúlt év eredményeit és az újesztendő feladatait foglalta össze. Az üdvözlésre dr. Kovács Lajos püspök válaszolt.*

■ *Nagy Ernő, néhai Nagy Albert festőművész testvére, egyházunk jötevője, 83 éves korában, január 27-én Kolozsvár-Napocán elhunyt. Január 31-én a Házsongárdi temetőben helyezték örök nyugalomra.*

■ *Az Unitárius Világszövetség — IARF — február 9—12. napjain teológiai konferenciát rendezett Madrasban (India), „A nevelés szerepe a harmadik világ országainak fejlődésében“ címen. A konferencián a következő előadások hangzottak el: Vallás és nevelés; Nevelés és műveltség és Nevelés és fejlődés.*

■ *A manchesteri Unitarian College Teológiai Intézet igazgatójává Graham Murphy Liverpool-i unitárius lelkészt választották meg. Szolgálatát január 1-el kezdte meg.*

■ Az *Unitárius Világszövetség pályázatot hirdet* Diether Gehrman nyugalombavonulásával megüresedő főtitkári állásra. Pályázati feltételek: egyetemi végzettség, öt évi gyakorlat, valamint az angol, német, francia és japán ill. holland nyelv ismerete. Pályázati határidő 1989. szeptember 1.

Halottaink

Bálint Ferenc kolozsi lelkész, január 16-án 63 éves korában, Kolozson elhunyt. 1925. április 10-én született Gyepesen. 1944—1948 között végezte el az Unitárius Teológiai Akadémiát. 1948. június 7-től 1959. szeptember 24-ig a magyarszováti egyházközösségben működött gyakorló segéd- majd rendes lelkészi minőségben. 1969. január 1-től haláláig a kolozsi egyházközösség rendes lelkésze volt.

Január 19-én a kolozsi unitárius temetőben helyezték örök nyugalomra. A temetési szertartást Benedek Ágoston kolozsvári lelkész végezte (Zsolt 90,3—6; 139,23—24), majd dr. Kovács Lajos püspök az egyházi központ és Benedek Sándor esperes az egyházkör nevében, végül Kassai Géza kolozsi református lelkész búcsúztatta. A sírnál Kolcsár Sándor marosvásárhelyi esperes-lelkész mondott beszédet.

Özv. Szathmáry Gézáné Barra Lenke, lelkész özvegye, január 23-án 75 éves korában Tordán elhunyt. Január 25-én temették el az ótordai temetőben. A lelkészi szolgálatot Fazakas Ferenc tordai lelkész végezte.

Májai Zsigmond jobbágyfalvi énekvezér, 38 évi szolgálat után, 78 éves korában, február 5-én meghalt. Temetésén a lelkészi szolgálatot Szén Sándor jobbágyfalvi lelkész végezte (1Tim 4,5—8); az egyházkör nevében Kolcsár Sándor marosvásárhelyi esperes-lelkész mondott búcsúbeszédet.

Emlékük legyen áldott!

Adams, James Luther: *The Prophethood of all Believers* (A hívek prófétasága). Boston 1986. XI+324 l.

A szerző az amerikai unitárius egyház ismert teológusa. Sok szellemi küzdelemmel teljes hosszú életpálya áll mögötte. 1901-ben született Ritzville-ben (Washington). Apja farmer és baptista vándor prédikátor; fundamentalista vallásos légkörben nőtt fel. Tanulmányai hatására elszakadt a fundamentalista kereszténységtől és a tudományos humanizmus híve lett. Hit- és életfelfogása további alakulását intellektuális, erkölcsi és vallási megtérése formálta. Teológiai orientációja a szabadelvű kereszténység, melyben a Biblia központiséga, a transzcendens és prófétai elem meghatározó szerepe nyilvánult meg.

Adams életútjára jellemző az állandó útközben létel és a cél irányába való haladás, a szilárd bizonyosság és a derűs optimista élet-szemlélet. Szellemileg kialakult unitáriusként végezte el főiskolai tanulmányait a harvardi egyetemen. Életpályáját mint lelkész kezdte meg a Salem-i és a Wellesley Hills-i unitárius egyházközösségekben. Tudományos érdeklődése a teológiai tanárság felé irányította. Ennek érdekében tanulmányokat folytatott 1927—1936 között Angliában, Francia- és Németországban. Lelkészi állásától megválva, mint teológiai tanár működött, előbb a Meadville/Lombard Unitárius Teológiai Intézetben, majd a bostoni Andover Newton teológiai főiskolán és végül a chicagói és harvardi egyetemek teológiai fakultásán.

Sokirányú szellemi tevékenységet fejt ki, de mindenekelőtt unitárius teológus maradt. Hit és vallás, tehetség és szorgalom, tudás és hivatás egységbe forrnak személyiségében. Minden hatás iránt fogékony, erősen kritikus elme. Nem beszél mellé, nem hallgat el fontos dolgokat, nem kerüli a kényes problémákat sem, és mer hitet tenni meggyőződése mellett. Vallásos elkötelezettségének középpontjában a társadalmi igazságosság áll. Nemcsak a társadalmi kérdések vagy intézmények érdeklik, hanem az egyén hivatásának formálása is. Tanítja: „Szabadok vagyunk és felelősek életünk alakításáért“. Vallja, hogy minden személyes kérdés társadalmi, és minden társadalmi probléma egyben személyes is. Ilyennek mutatja a szerzőt a legújabb, sorrendben az 5-ik tanulmánykötete.

A könyv 35 előadást és esszét tartalmaz, melyet a kiadó négy fejezetben csoportosított a következő címek alatt: A prófétai hit szelleme és formái; Az idők jeleinek értelmezése; A vallás és kultúra ítélet alatt; Hitvallás és önkéntes társulatok. A szerzőtől származik a kötet címe és eszmevilágát kifejező jeligéje: „Vajha az Úrnak minden népe próféta volna, hogy adná az Úr az ő lelkét ő beléjük“ (4Móz 11,29).

Adams tanulmánykötetének vezérgondolata: a hívő emberek prófétasága. Ezzel helyettesíti Luther Márton egyetemes papság elvét. A szerző a prófétai hit vonzásában él, gondolkodik és teológizál. A prófétaságban két elemet különböztet meg: az igazságot és a szeretetet. A